

31982L0176

L 81/29

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1982 3 27

TARYBOS DIREKTYVA**1982 m. kovo 22 d.****dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų**

(82/176/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ir ypač jos 6 straipsnį ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽²⁾,atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽³⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi siekiant apsaugoti Bendrijos vandenį nuo tam tikrų pavojingų medžiagų sukeltos taršos, Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnyje yra numatyta išankstinių leidimų sistema, nustatanti šios direktyvos priedo I sąraše išvardytų teršalų išleidimo normas; kadangi tos pačios direktyvos 6 straipsnyje numatyta, kad

tokioms teršalų išleidimo normoms turi būti nustatytos ribinės vertės, o tokių medžiagų veikiamiems vandenims — ir kokybės siektinos normos;

kadangi gyvsidabris ir jo junginiai yra įtraukti į I sąrašą;

kadangi valstybės narės privalo taikyti ribines vertes, išskyrus tuos atvejus, kai jos gali laikytis kokybės siektinų normų;

kadangi dėl to, kad vandenį gyvsidabriu daugiausia teršia šarminių chloridų elektrolizės pramonė, ribinės vertės šiai pramonei ir kokybės siektinos normos vandenims, į kuriuos ši pramonė išleidžia gyvsidabrį, turėtų būti nustatytos pirmiausia; kadangi dėl to tokiems teršalų išleidimams reikėtų gauti išankstinius leidimus;

kadangi tokiomis kokybės siektinomis normomis turi būti siekiama panaikinti gyvsidabrio taršą įvairiuose vandenyse, kuriems gali kenkti gyvsidabris iš chloro šarminės elektrolizės pramonės įrenginių;

kadangi kokybės siektinos normos turi būti nustatytos kaip tik tokio tikslu, o ne siekiant įvesti vartotojų apsaugos ar vandenių kilmės produktų prekybos taisykles;

kadangi turėtų būti numatytas monitoringas, kad valstybės narės galėtų parodyti, jog laikosi kokybės siektinų normų;

kadangi turėtų būti nuostatos, pagal kurias valstybės narės stebėtų gyvsidabriu teršiamus vandenį ir galėtų veiksmingai taikyti šią direktyvą; kadangi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnis nenumato tokio monitoringo; kadangi Sutartyje nenumatyti būtini įgaliojimai, todėl reikia remtis jos 235 straipsniu;

⁽¹⁾ OL L 129, 1976 5 18, p. 23.⁽²⁾ OL C 169, 1979 7 6, p. 2.⁽³⁾ OL C 341, 1980 12 31, p. 24.⁽⁴⁾ OL C 83, 1980 4 2, p. 16.

kadangi svarbu, kad Komisija kas penkerius metus siųstų Tarybai lyginamuosius vertinimus, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą;

kadangi požeminiams vandenims yra skirta speciali direktyva ir jiems netaikoma ši direktyva,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva

- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 1 dalį nustato iš pramonės įmonių, apibrėžtų šios direktyvos 2 straipsnio (d) punkte, gyvsidabrio išleidimo normų ribines vertes,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 2 dalį nustato vandenims, į kuriuos išleidžiamas gyvsidabris, kokybės siektinas normas,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 4 dalį nustato terminus, nuo kada reikia pradėti vykdyti sąlygas, nurodytas valstybių narių kompetentingųjų institucijų išduotuose leidimuose dėl išleidžiamų teršalų,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 12 straipsnio 1 dalį nustato pamatinius matavimo metodus, leidžiančius nustatyti gyvsidabrio kiekį nuotėkose ir vandenyse,
- pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį nustato monitoringą ir reikalauja, kad valstybės narės bendradarbiautų, jei nuotėkos kenkia ne vienos, o kelių valstybių narių vandenims.

2. Ši direktyva taikoma vandenims, minimiems Direktyvos 76/646/EEB 1 straipsnyje, išskyrus požeminius vandenis.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje

a) „gyvsidabris“ reiškia:

- cheminį elementą gyvsidabrij,
- gyvsidabrij, įeinantį į bet kurį jo junginį;

b) „ribinės vertės“ reiškia

vertes, nurodytas I priede;

c) „kokybės siektinos normos“ reiškia

reikalavimus, nurodytus II priede;

d) „pramonės įmonė“ reiškia

įmonę, kurioje gyvsidabrio elementais elektrizuojami šarminiai chloridai;

e) „esama įmonė“ reiškia

pramonės įmonę, kuri veikė šios direktyvos pranešimo dieną;

f) „nauja įmonė“ reiškia:

— pramonės įmonę, kuri pradėjo veikti nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos,

— esamą pramonės įmonę, kurios šarminių chloridų elektrolizės pajėgumai gyvsidabrio elementų pagalba buvo gerokai padidinti nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos.

3 straipsnis

1. Ribinės vertės, terminai nuo kada reikia pradėti tų ribinių verčių laikytis, ir išleidžiamų teršalų monitoringas yra nustatyta I priede.

2. Direktyvos 76/464/EEB 3 straipsnyje nurodytų leidimų nuostatos turi būti tokios pat griežtos kaip ir šios direktyvos I priedo nuostatos, išskyrus atvejus, kai valstybė narė laikosi Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalies pagal šios direktyvos II ir IV priedus.

Leidimus būtina peržiūrėti bent kas ketverius metus.

3. Nepažeisdamos šio straipsnio 1 ir 2 dalių nei Direktyvos 76/464/EEB nuostatų, valstybės narės gali išduoti leidimus naujoms įmonėms tik tada, jei tokiuose leidimuose nurodytos normos atitinka geriausias prieinamas technikos priemones nuo gyvsidabrio keliamos taršos apsaugoti.

Kurį būdą valstybė narė pasirinktų, kai numatomos priemonės dėl techninių priežasčių neatitinka geriausių prieinamų technikos priemonių, valstybė narė prieš išduodama leidimą pateikia Komisijai įrodymus, pagrindžiančius tokias priežastis.

Komisija per tris mėnesius siūnčia valstybėms narėms pranešimą, išdėstydama savo nuomonę apie antroje pastraipoje minimą nukrypti leidžiančią nuostatą.

4. Pamatinis tyrimo metodas, naudotinas nustatant gyvsidabrij, yra parašytas III priedo 1 punkte. Kitus metodus galima naudoti su sąlyga, jei tokių metodų aptikimo riba, tikslumas, patikimumas yra bent tokio lygio, kaip nurodyta III priedo 1 punkte. Nuotėkų srauto matavimo tikslumas pateiktas III priedo 2 punkte.

4 straipsnis

Valstybės narės yra atsakingos už pramoninių nuotėkų veikiamų vandenų stebėjimą.

Kai nuotėkos kenkia kelių valstybių narių vandenims, tos valstybės narės turi bendradarbiauti derindamos monitoringą.

5 straipsnis

1. Pagal informaciją, kurią Komisijai paprašius teikia valstybės narės pagal Direktyvos 76/464/EEB 13 straipsnį, ypač apie:

- leidimuose nustatytas gyvsidabrio išleidimo normas,
- nacionalinio tinklo, sudaryto gyvsidabrio koncentracijoms nustatyti, atliktų matavimų duomenis,

Komisija atlieka lyginamąjį vertinimą, kaip valstybės narės diegia šią direktyvą.

2. Lyginamąjį vertinimą, minimą šio straipsnio 1 dalyje, Komisija Tarybai siunčia kas penkerius metus.

Jei pasikeičia mokslo žinios apie gyvsidabrio nuodingumą, jo ypatybę ilgai išilaikyti ir kauptis gyvuose organizmuose bei nuosėdose arba jei patobulėja geriausios prieinamos technikos

priemonės, Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus prireikus sugriežtinti ribines vertes ir kokybės siektinas normas.

6 straipsnis

1. Valstybės narės priima teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 1983 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie juos valstybės narės nedelsiant praneša Komisijai.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai nacionalinių teisės aktų, priimtų šios direktyvos reglamentuojamoje srityje, nuostatų tekstus.

7 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1982 m. kovo 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. TINDEMANS

I PRIEDAS

Ribinės vertės, terminai, nuo kada reikia jų laikytis, ir išleidžiamų teršalų monitoringas

1. Žemiau pateiktoje lentelėje duotos koncentracija išreikštos ribinės vertės, kurių iš principo negalima viršyti.

Matavimo vienetas	Mėnesio vidutinės ribinės vertės, kurių nuo liepos 1 d. negalima viršyti		Pastabos
	1983	1986	
<i>Regeneruotas sūrymas ir sunaudotas sūrymas</i> Gyvsidabrio mikrogramai vienam litrui	75	50	Taikoma visam gyvsidabrio kiekiui visose gyvsidabrio turinčiose nuotėkose, išleidžiamose iš pramonės įmonės

Bet kuriuo atveju ribinės vertės, išreikštos kaip maksimali koncentracija, negali būti didesnės už vertes, išreikštas kaip maksimalus kiekis, padalijus iš vandens kiekio, reikalingo vienai tonai chloro gamybos pajėgumų.

2. Tačiau kadangi gyvsidabrio koncentracija nuotėkose priklauso nuo vandens kiekio, kuris įvairiose įmonėse ir įvairiuose procesuose yra skirtingas, bet kuriuo atveju būtina laikytis ribinių verčių, išreikštų išleidžiamo gyvsidabrio kiekio santykiu su chloro gamybos pajėgumais, duotų žemiau pateikiamoje lentelėje.

Matavimo vienetas	Mėnesio vidutinės ribinės vertės, kurių nuo liepos 1 d. negalima viršyti		Pastabos
	1983	1986	
<i>Regeneruotas sūrymas</i> Gyvsidabrio gramai vienai tonai chloro gamybos pajėgumų	0,5 1,5	0,5 1,0	Taikoma gyvsidabriui, esančiam iš chloro gamybos agregato išleidžiamose nuotėkose Taikoma visam gyvsidabrio kiekiui visose gyvsidabrio turinčiose nuotėkose, išleidžiamose iš pramonės įmonės
<i>Prarastas sūrymas</i> Gyvsidabrio gramai vienai tonai chloro gamybos pajėgumų	8,0	5,0	Taikoma visam gyvsidabrio kiekiui visose gyvsidabrio turinčiose nuotėkose, išleidžiamose iš pramonės įmonės

3. Dienos vidutinės ribinės vertės yra keturis kartus didesnės už atitinkamo mėnesio vidutinės ribinės vertes, nurodytas 1 ir 2 punktuose.
4. Norint patikrinti, ar išleidžiamos nuotėkos atitinka normas, nustatytas pagal šiame priede nurodytas ribines vertes, būtina nustatyti monitoringą. Jame turi būti numatyta:
- kasdien kas 24 valandas imti tipišką nuotėkų mėginį ir matuoti mėginyje gyvsidabrio koncentraciją,
 - per tą laiką matuoti bendrą nuotėkų srautą.

Per mėnesį išleisto gyvsidabrio kiekis apskaičiuojamas sudedant kasdien per tą mėnesį išleisto gyvsidabrio kiekius. Po to gauta suma dalijama iš chloro gamybinių pajėgumų.

II PRIEDAS

Kokybės siektinos normos

Valstybėms narėms, kurios taiko Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį, teršalų išleidimo normos, kurias jos turi nustatyti ir užtikrinti, kad būtų jų laikomasi, kaip nurodyta tos direktyvos 5 straipsnyje, turi būti apskaičiuotos taip, kad gyvsidabrio, išleidžiamo iš chloro šarminės elektrolizės įrenginių, koncentracija teršiamoje teritorijoje atitiktų žemiau nurodytas kokybės siektinas normas. Kompetentingoji institucija kiekvienu atveju turi nustatyti teršiamą teritoriją ir iš 1 dalyje išvardytų kokybės siektinų normų parinkti tokią ar tokias siektinas normas, kurios, jos nuomone, yra būtinos, atsižvelgiant į teršiamos teritorijos naudojimą ir į tai, kad šios direktyvos tikslas — panaikinti bet kokią taršą.

1. Siekiant panaikinti taršą, kaip apibrėžia Direktyva 76/464/EEB, ir laikantis tos direktyvos 2 straipsnio, nustatomos tokios kokybės siektinos normos:
 - 1.1. Gyvsidabrio koncentracija tipišame šviežios žuvies mėginyje, paimtame kaip indikatorius, neturi sudaryti daugiau kaip 0,3 mg/kg šviežios žuvies svorio.
 - 1.2. Bendros gyvsidabrio koncentracijos metinis aritmetinis vidurkis teršalų veikiamuose vidaus paviršiniuose vandenyse neturi būti didesnis kaip 1 µg/l.
 - 1.3. Gyvsidabrio koncentracijos metinis aritmetinis vidurkis teršalų veikiamuose estuarijų vandenyse neturi būti didesnis kaip 0,5 µg/l.
 - 1.4. Ištirpusio gyvsidabrio koncentracijos metinis aritmetinis vidurkis teršalų veikiamuose teritoriniuose jūros vandenyse ir jūros pakrančių vandenyse, išskyrus estuarijų vandenį, neturi būti didesnis kaip 0,3 µg/l.
 - 1.5. Vandenių kokybė priklausomai nuo jame esančio gyvsidabrio turi būti pakankama, kad atitiktų bet kurios kitos tokiems vandenims taikomos Tarybos direktyvos reikalavimus.
2. Laikui bėgant, gyvsidabrio koncentracija nuosėdose ir vėžiagyvčiuose neturi žymiau didėti.
3. Kai tam tikros teritorijos vandenims taikoma keletas kokybės reikalavimų, vandenių kokybė turi atitikti visus tuos reikalavimus.
4. Iki 1986 m. birželio 30 d. kokybės siektinų normų, nurodytų 1.2, 1.3 ir 1.4 punktuose, skaitmeninės reikšmės gali būti išimties tvarka arba dėl būtinų techninių priežasčių dauginamos iš 1,5 su sąlyga, kad Komisija apie tai bus iš anksto įspėta.

III PRIEDAS

Pamatinis matavimo metodas

1. Kaip pamatinis analizės metodas nustatant gyvsidabrio kiekį vandenyse, žuvies mėsoje, nuosėdose ir vėžiagyviuose yra naudojama beliapsnė atominės absorbcijos spektrofotometrija, tinkamai iš anksto paruošus mėginį ypač atsižvelgiant į išankstinę gyvsidabrio oksidaciją ir po to vykstančią gyvsidabrio jonų Hg (II) redukciją.
Aptikimo riba ⁽¹⁾ turi būti tokia, kad gyvsidabrio koncentraciją galima būtų išmatuoti $\pm 30\%$ tikslumu ir $\pm 30\%$ patikimumu, esant tokiai koncentracijai:
 - teršalams — viena dešimtoji maksimalios leistinos gyvsidabrio koncentracijos, nurodytos leidime,
 - paviršiniuose vandenyse — viena dešimtoji gyvsidabrio koncentracijos, nurodytos kokybės siektinoje normoje,
 - žuvyse ir vėžiagyviuose — viena dešimtoji gyvsidabrio koncentracijos, nurodytos kokybės siektinoje normoje,
 - nuosėdose — viena dešimtoji gyvsidabrio koncentracijos mėginyje arba 0,05 mg/kg sausų medžiagų priklausomai nuo to, kuris dydis yra didesnis.

2. Srauto matavimai turi būti atliekami $\pm 20\%$ tikslumu.

⁽¹⁾ Šie terminai apibrėžti 1979 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvoje 79/869/EEB dėl matavimo metodų, mėginių ėmimo dažnumo ir geriamajam vandeniui imti skirtų paviršinių vandenų tyrimo valstybėse narėse (OL L 271, 1979 10 29, p. 44).

IV PRIEDAS

Kokybės siektinų normų monitoringas

1. Kiekvienam pagal šią direktyvą išduotam leidimui kompetentingoji institucija nurodo apribojimus, monitoringą ir terminus, kada ir kaip reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi atitinkamų kokybės siektinų normų.
 2. Pagal Direktyvos 76/464/EEB 6 straipsnio 3 dalį valstybės narės apie kiekvieną pasirinktą ir taikomą kokybės siektiną normą Komisijai praneša tokią informaciją:
 - išleidžiamų teršalų vietas ir jų pasklidimo būdus,
 - teritorijas, kur taikomos kokybės siektinos normos,
 - mėginių ėmimo vietas,
 - mėginių ėmimo dažnumą,
 - mėginių ėmimo ir matavimo būdus,
 - gautus duomenis.
 3. Mėginiai turi tipiškai atspindėti būdingą teršalų veikiamos teritorijos vandenų kokybę, jie turi būti imami pakankamai dažnai, kad galima būtų pastebėti vandenyse vykstančius pokyčius, atsižvelgiant į natūralius hidrologinio režimo svyravimus. Sūriavandenių žuvų tyrimams turi būti pasirinktas pakankamas mėginių ir rūšių skaičius.
 4. II priedo 1.1 punkte nurodytai kokybės siektinai normai kompetentingoji institucija turi parinkti žuvų rūšis, kurios būtų laikomos tyrimo indikatoriais. Tai gali būti tokios pakrančių vandenyse besiveisiančios arba vietoje žvejojamos sūriavandenės rūšys: menkės, jūrinės lydekos, plekšnės, skumbrijos, juodalopės menkės ir plokščiosios žuvis.
-